Eredményes pártmunka Péten

Hosszú idő után újra ott csillog az élüzem jelvény a Péti Nitrogénművek gyárkapuján. A csillag elnyerésének története természetes, bár nem olyan egyszerű. Természetes, mert egyenes arányban áll a pártszervezetek erősödésével. Mint ahogyan a múlt év elején azokban az üzemekben indult meg először az élet, ahol létrejöttek a pártszervezetek, ugyanúgy az 1957-es év második felében a pártszervezetek erősödésével javultak a termelési tényezők.

A megalakult nagyüzemi pártbizottság legfontosabb feladatának tartotta, hogy szervezeti, politikai téren csakúgy, mint a gazdasági munka élvonalába állítsa a kommunistákat. Az aktív pártcsoportok létrehozásával végeszakadt annak, hogy csak a pártvezetőség dolgozik.

Valósággá vált az a törekvés, hogy adjunk pártmegbízatást minden párttagnak.

Hallottam beszélgetni a karbantartó részleg alapszervezetének vezetőségét. — Mi legyen Balogh József tagjelölt pártmunkája — kérdezte Hári István elvtárs. — Úgy is ott dolgozik a nagyraktárban, kísérje figyelemmel az anyagigényeket, hogy a termelést ne akadályozza ezek hiánya, — válaszolt a párttitkár. Völgyi Ferenc elvtárs.

Érdekelt ez az alapszervezet annál is inkább, mert 14 munkahelyet, 7—800 dolgozót fog össze 50—55 párttag. Aktív segítői a termelésnek, számon tartanak mindenegyes dolgozót. Ismerik azok szakmai, politikai fejlettségét, magatartását, gondját-baját. Ez úgy lehetséges, hogy a pártcsoport szinte alapszervezeti jelleggel bír (és tevékenykedik).

A pártbizalmi szorosan együttműködik az adott részleg vezetőjével. Állandóan tájékozódik a termelő munka helyzetéről,

de a pártcsoport megbeszéléseiről — a témakört illetően — nem hiányzik a KISZ és a szakszervezeti bizalmi sem. Ha például a KISZ párttagot kér, a pártcsoport az illetőt munkára küldi a KISZbe. A feladatát már a KISZ határozza meg. A pártcsoport bizalmi, de az alapszervezet vezetőségének egy-egy meghatározott tagja figyelemmel kíséri az elvtárs munkáját.

Mi történik, ha valamelyik párttag mulasztást követ el? A pártcsoport megtárgyalja az üzem vagy a részleg gazdasági, műszaki vezetőjével, és együttesen döntenek a kérdésben. Igy minden változás: fenyítés, jutalmazás, kiemelés, vagy áthelyezés, csak az adott pártcsoport tudomásával történik.

Nem csorbítja ez az egyszemélyi felelős vezetést? Nem, mert sürgős esetekben a vezető azonnal intézkedik, és utólagosan a pártbizalmi, illetve az alapszervezet vezetőségének tudomására hozza. Ezzel elkerülik, hogy különböző beállítások surlódást idézzenek elő a vezetésben.

Ha valaki felvételét kéri a pártba, először a pártcsoport dönt a kérdésben. Ha nincs ellene kifogás, úgy egyik ajánlója a pártcsoport álláspontját képviseli a taggyűlésen.

Ha a kérelmező elbírálásánál nincs egységes álláspont, a további kivizsgálásig nem kerül a felvétel a taggyűlés elé. Egyes részlegeknél már azt a módszert is bevezették, hogy a felvételét kérő nevét kifüggesztették, hogy becsületes pártonkívüliek is megtehessék észrevételeiket. (Ezt természetesen írásban terjesztik be az alapszervezet vezetőségéhez.)

Az alapszervezet vezetősége termelési, szervező és propaganda bizottságot hozott létre. A pártvezetőség arról sem feledkezett meg, hogy a nemrégiben kiemelt, vezető beosztásban lévő párttagok megfizessék a magasabb tagdíjjárulékot.

Láttam az alapszervezet második negyedévi munkatervét. A pártélet további erősítése érdekében a többi között ilyen feladat is szerepel:

ahol erős a pártcsoport, ott minden párttag mellé beosztanak néhány pártonkívülit, (a maga kiválasztása szerint), **hogy ezek nevelésével foglalkozzon.**

Vagy: a pártvezetőség egyik tagja, Balogh László elvtárs azt a megbízatást kapta, hogy segítse elő a „B" oldal párttitkárának, Csepi László elvtársnak szakmai fejlődését, aki most tanul lakatos mesterséget.

Mit csinál az alapszervezet vezetősége, ha mindent a pártcsoportokkal végeztet? Vezet, irányít és ellenőriz.

A Péti Nitrogénművek karbantartó részlegénél sikerült a pártszervezetet hivatása magaslatára emelni. Érthető ezek után, hogy

egymás után jelentkeznek a pártonkívüliek, megbízatást kérnek, hogy azok megoldásával felnevelődjenek a pártba.

A nagyüzemi pártbizottság még ezzel sincs megelégedve. A következő hétre tervez egy rövid tanfolyamot (1 napos), melynek egyik tárgyköre a Szervezeti Szabályzat tanulmányozása és vitája, a másik: a gyár gazdasági feladatai. Ezen a tanfolyamon az üzemek kommunista vezetői, az alapszervezetek vezetősége és a pártcsoport bizalmiak vesznek részt. Célja, hogy a párt tagsága a Szervezeti Szabályzat szellemében éljen és végezze munkáját.

Egyszerű bejelentéssel záródik e tájékoztató:

A Péti Nitrogénművek határidőre befejezte 1958. első negyedévi tervét.

Sokat mond ez a rövid mondat. Azt bizonyítja, hogy a pártszervezetek erősödésével egy úton haladnak a gazdasági sikerek. Tehát a pártmunka nem öncél, hanem népünk felemelkedését szolgálja. Ha a kommunisták jól megállják helyüket, nő a párt befolyása, s nagy léptekkel haladunk előre.

Angyal

Élüzem ünnepség Ernő-bányán

Április 4-én tartotta az Ernő-bánya 1957-es év második félévének jó munkája alapján elnyert élüzem ünnepségét. A KISZ székházat zsúfolásig megtöltötték az Ernő-bánya dolgozói, s érdeklődve hallgatták a Nehézipari Minisztérium kiküldöttének, Csapó Dénes elvtársnak szavait, aki köszöntötte a várpalotai Ernőbánya dolgozóit. Elmondta, különös öröm az, hogy április 4-én vehetik át a keményen megdolgozott munka jutalmát. Beszélt arról, hogy az Ernő-bánya az élüzem cím feltételeit a kalória kivételével mindenben teljesítette. Ettől csupán azért tért el a minisztérium, mivel alsópadi munkahelyen dolgoztak és kalória tervük a felsőpadi munkahelyekhez volt viszonyítva. Nyomatékosan felhívta a figyelmét valamennyi jelenlévő dolgozónak, hogy a jövőben nagyon vigyázzanak a feltételek teljesítésénél a kalóriára, mert nem elég csak mennyiségi munkák területén eredményt elérni, hanem a minőség és az önköltség is fontos. Majd a további jó eredményekhez sikert kívánt, és az élüzem zászlót átadta Steinhauer elvtársnak azzal, hogy becsületes munkával harcoljanak ezután is, s ne adják ki a kezükből. Steinhauer elvtárs a zászló átvételekor megfogadta: — Ami rajtunk múlik, mi mindent megteszünk ahhoz, hogy megtartsuk a zászlót, mert a jó munka biztosítéka a szebb holnapunknak, de ígéretet erre csak akkor tehetek, ha valamennyien mellettem álltok. Kérem, tartsa fel a kezét, aki egyetért a további küzdelmes, becsületes munka gondolatával.

Még be sem fejezhette a mondatot Steinhauer elvtárs, amikor a kezek egyszerre lendültek a fejek fölé. Hiszen a bányászok érdeke is azt kívánja, hogy jól menjen a termelés, és legyen pénz a borítékban. Ezután Csapó Dénes elvtárs átadta a három Kiváló Bánvász jelvényt, melyet Cziguth István, Szabó József és Nehiba Gyula elvtársak kaptak, valamint az élüzem oklevelet. Steinhauer elvtárs beszélt az oklevél átvétele után a felszabadulási ünnepről, a kemény munkáról.

— Köszönettel kell adóznunk a pártnak, a Szovjetuniónak, hogy elűzte az ellenforradalom viharát a fejünk fölül s nyugodtan dolgozhatunk. Különben nem ünnepelhetnénk a mai napon, s az idős elvtársak jól tudják, mi várt volna ránk, ha a tőkés társadalom tért volna vissza. Felelevenedett volna Siófok, Orgovány, és a nép legjobb fiai gyilkosok kezébe kerültek volna. Hiszen 1956. októbere után is így kezdték. Ezért kell tisztelettel adóznunk azoknak a hősöknek, akiknek emlékművét az előbb lepleztük le. Én büszke vagyok arra, hogy éppen a mi bányánknál ünnepelhetjük az élüzem ünnepet, amely az országban elsőnek nyerte el alsópadi szinten az élüzem címet. Azt hiszem, ez méltó felelet lehet a nyugatiaknak, erősség lehet barátainknak, s erőt adhat nekünk.

— Jól emlékeznek valamennyien azokra a termelési értekezletekre, amelyet akkor tartottunk, amikor szorított a cipő. Mindig arról beszéltem, mi a feladatunk, sokszor kénytelen voltam kemény lenni a középkáderekkel szemben, de tettem ezt azért, mert én egyedül ennél az üzemnél nem érek sokat akkor, ha az egész bánya kollektívája nem segít a kitűzött feladatok elérésében. Nos, a kollektíva segített, s ezért ünnepelhetünk most, s ha az elkövetkezendő negyedévben is így dolgozunk, akkor ismét sor kerülhet ilyen ünnepségre, mert elárulhatom, hogy az első negyedévben is élüzem színten vagyunk. Az előbbi szavazás bizalmat adott. Köszönöm minden egyes munkatársamnak ezt a bizalmat, s közös erővel bizonyára megállják helyünket, részt veszünk, és részt vállalunk abból a feladatból, amelyet pártunk, kormányunk elénk állított. Most kiosztjuk az élüzem címmel járó jutalmat, oklevelet, s a közeljövőben bányánk 385.000 forintot fizet ki nyereségrészesedés visszatérítés címén.

Oklevelet 23 elvtárs kapott, 67-en pénzjutalmat és külön jutalmazták az I-es front kollektíváját mintegy 3000 forinttal. Az Ernő-bánya kollektíváját a várpalotai helyőrség, valamint Vass Gyula iskolaigazgató üdvözölte, a Nehézipari Minisztérium kiküldöttjének egy kis csillét adtak át emlékül, majd csapra ütötték a hordókat, s asztalok mellett barátságos hangulatban telt el az élüzem zászló átvételének ünnepsége.

2171 tonna szén terven felül

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt április 9-ig bezárólag 106,9 százalékra teljesítette havi tervét, s eddig 2171,9 tonna többletet szerzett.

Április első napjainak eredményeit befolyásolta a bányáknál folyó felszabadulási verseny, amely a Középdunántúli Szénbányászati Trösztte kötött megállapodás szerint április 10-ig tart. Ennek ellenére is mutatkozott ünnep utáni hangulat, mert 7-én, hétfőn egy bánya sem teljesítette napi tervét, s csak szerdára sikerült 100 százalékon felüli eredményeket elérni.

A tervek teljesítése most is fokozott követelményt ró valamennyi üzemünkre, a becsületes munkára tehát most is szükség van. Szükség van azért is, mert az első negyedéves tervet a tröszt adóssággal zárta. A jelenlegi helyzet, a bányák állása lehetővé teszi, hogy az elmúlt negyedév adósságát is csökkentsük.

A bányák sorrendje a következő:

Első a Külfejtési bánya, mely napi tervét 142,1, havi tervét pedig 130 százalékra teljesítette. Második helyen Ernő-bánya áll 113,3, illetve 108,3 százalékkal, harmadik helyen Ferenc-bánya 126,8, illetve 106,6 százalékos terveteljesítéssel. Utána a Beszállóakna következik 105,1, ill. 101,6 százalékkal, majd S. II-akna 94,3, Herend-bánya 93,9. Legutolsó helyen a Cser-bánya áll, ahol a havi tervet 93,5 százalékra teljesítették.

Erőnk tudatában...

Képek Tatabányáról

Mióta a felszabadulásunk ünnepére hazánkba érkezett szovjet küldöttség az országot járja, fényesebben csillog az emberek szeme. Én nem tudom, ki minek nevezi ezt, én azt mondom, a biztonsági érzet növekedése, az erő tudata csillog az emberek szemében.

Nem a küldöttség tagjainak elmondott beszédeit idézgetik, hanem egy-egy megjegyzést. Mindenki azt, ami neki a legérdekesebb. Legtöbben mégis Hruscsov elvtársnak azt a megjegyzését emlegetik, amit az április 4-i budapesti nagygyűlésen mondott. ...Ha Eisenhower valóban úgy véli, hogy propagandából szüntettük meg az atom- és a hidrogénfegyver kísérleteket, akkor ő is, és a többi nyugati államférfi, miért nem folytat ugyanilyen propagandát, és miért nem szünteti meg e célból az atomfegyver kísérleteket?...

Ez forog leginkább közszájjon itt a zászlódiszbe öltözött Tatabányán is, ahova messzi megyékből érkeztek munkások, parasztok, de főleg a dunántúli bányászok, hogy meghallgassák őt és keresetlen szavaiból új erőt gyűjtsenek a mindennapi munkához.

*

Ugy ül a várakozás izgalma az arcokon, mint a leánykérős legényén... Vajon mit mond? Sikerül-e a közelébe jutni? Úgy szeretném megszorítani a kezét! ...Azt persze mindenkiről elmondhatjuk, hogy, aki ide eljött, látni akarja és közvetlen hallani a hangját. Az ő szájából várják az igazságot, Lenin igazát. A tanítómestert várják, s ki-ki gondolatban tanácsot kér a maga munkájához, és kap is, mert Hruscsov elvtárs a szocializmus építéséről beszél.

*

Hruscsov elvtárs beszél és az emberek saját életükkel bizonygatják, az egyszerű, de megdönthetetlen, az igazságot, a világot a maga meztelenségében megmutató szavait.

Tatabányán vagyunk. Sok a vendég. Mögöttünk jókora település a régi Tatabányából. Mellettünk egy ember mutogat újdonsült ismerősének. A domb felé mutat, ahol szép sorjában 2 emeletes, lapostetős új házak emelkednek, s közülük magasra emelkedik a fellobogózott toronydaru. — Ami szép ebben a városban, az már a mi időnkben épült. Talán nem is figyel Hruscsov elvtárs beszédére, mégis ők ketten egyet mondanak. Talán éppen azoknak a szavaknak ad nyomatékot, amiről Hruscsov elvtárs beszél az emelvényen. Igen. Ő is a szocialista rendszer erejét bizonyítja.

*

A meg-meg újuló tapsok közben tovább hangzanak Hruscsov elvtárs minden ellenkező állítást megdöntő szavai.

...Ma már a Szovjetuniót nem kapitalista környezet veszi körül. Tizenhárom szocialista ország építi, egységes akarattal az új világot. A mi táborunkban jelenleg 1 milliárd ember él. Nincs miről félni.

Az imperialisták, a monopolisták azonban — tudjuk — nem mondtak le az ellenünk folytatott harcról. Ezért éberaknek kell lennünk. Ügyelni kell az ellenség minden próbálkozására.

Nem akarunk háborút, de az osztályharcról nem mondunk le, amíg csak élünk, és amíg kapitalisták lesznek a földön...

Ezt nem lehet félreérteni. Jegyzi meg mellettem egy ajkai bányász.

*

És amiről Hruscsov elvtárs beszél, az emberek azonnal megemésztik, és felelnek is rá nyomban. Miközben arról beszél, hogy kemény harcok között a 40 év alatt milyen mérhetetlen utat tett meg a szovjet hatalom, és hogyan kell védelmezni a népnek a megszerzett hatalmat. Valaki félhangosan ennyit mond: — Látod komám, ez a szocializmus receptje. Ezt kellett volna elmondani október előtt.

*

Felszólalása végefelé a békés együttélés politikájáról szólott Hruscsov elvtárs. A szocialista erők tudatában a következő megjegyzést mondta a harsogva lelkesedő tömegnek. „Mi figyelmeztetni akarjuk azokat, akik előszeretettel szervezik a különféle provokációkat. Éljenek nyugodtan a kapitalista országok addig, amíg saját országuk munkásai eltűrik saját kapitalistáikat. Mi Marx—Engels és Lenin útját választottuk. Igy értelmeztük mi a békés egymás mellett élést."

— Nem a kapitalistáknak beszélt, jegyzi meg valaki a tömegben. — Nono! Szól oda a másik. Úgy van ez, hogy neked mondom, de ő is érthet belőle.

*

A nagy lelkesedéssel végződő gyűlés emberáradata megindult hazafelé. Mi is találkoztunk ismerősökkel. Egy régi iskolatársam azokat az időket idézi, amikor az ENSZ-ben az úgynevezett magyar üggyel kapcsolatban azzal vádolták a Szovjetuniót, hogy exportálja a kommunizmus eszméjét. Egy másik friss ismerősöm hamarjában megjegyezte: — Nem kell azt exportálni, jöjjenek el a szocialista országokba, győződjenek meg arról, hogy mire képesek a szabad emberek, és az exportból, akár tetszik az illető világnak, akár nem, import lesz.

*

Késő volt az idő, mire kikeveredtünk a városból. Még a motorunk is gyorsabban sóhajt hazafelé, mintha megértette volna Hruscsov elvtárs szavait. „Mi sasok vagyunk, akik repülni tudunk".

A. M.